

[Connie Hedegaard]

ne bliver brugt, at de bliver brugt bedst muligt. Fru Jytte Hilden må jo have læst konsulentrapporten og set, at der er et kæmpe-spild, og at der er temmelig mange kritikpunkter, hvad angår måden, pengene bliver forvaltet på.

Vores ønske er at få lavet så mange film som overhovedet muligt inden for de eksisterende økonomiske rammer, og det mener vi altså vi kan opnå ved det forslag, som kulturministeren har præsenteret.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg behøver næppe at sige – men jeg vil nu alligevel gøre det – at Socialdemokratiet ønsker flere gode film ud til flere mennesker. Det er vores hovedsynspunkt. Men jeg hører stadig væk forskellige toner fra Venstre og de Konservative.

De Konservatives ordfører siger noget om anparter. Jeg lytter lidt, for hver gang vi taler om et eller andet, er det skattelettelse eller ting, der skal finansieres på en eller anden måde. Jeg hører også, at der skal være mere kontrol med de offentlige midler. Vil det sige, at der skal være kontrol også med de 50 pct. private midler? Hvis man kommer med en pose penge, får man en lige så stor pose penge – sådan forstår jeg den konservative ordfører – kvit og frit, bing! Men så hører jeg et eller andet om kontrol. Det er måske kun med kvalitetsfilmene, eller hvordan er det med de kommercielle film? Det vil jeg godt have uddybet.

Så er der Venstre, der siger, at vi bare lader stå til i Socialdemokratiet. De sidste fem år har vi haft en borgerlig regering, og vi har en konservativ kulturminister. Hvis der er nogen, der har ladet stå til, hvis der er nogle penge, der ikke er blevet brugt rigtigt, hvis der har været overskridelser på nogle budgetter, så synes jeg, det må være den siddende kulturminister, Venstre skal henvende sig til, og ikke Socialdemokratiet. Vi har ikke noget som helst administrativt ansvar for, hvad der rent faktisk er sket. Jeg synes, det lyder meget, meget foruroligende. Jeg har læst konsulentrapporten, og jeg glæder mig over, at Venstre har fået øje på den.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også godt sige, at da jeg læste dette lovforslag, blev jeg forbavset, for jeg syntes, det på så mange måder opretholder og udbygger den gældende ordning, og så har det forsøgsordningen med. Det svarede ikke rigtig til det, jeg havde ventet mig efter bl.a. at have hørt og læst så meget, som fru Connie Hedegaard har sagt her i løbet af vinteren om, hvordan en ny filmlov skulle være. Men jeg tænkte: vel, dette er gået gennem regeringen, så det må man altså være blevet enige om.

Jeg synes, det havde været rart, når regeringspartierne har så mange forskellige synspunkter vedrørende dette, at man så også kunne have læst det ud af forslaget, bl.a. fordi vi jo ved, at vi ikke bliver færdig med dette forslag i år, og det ville jo være rimeligt, om alle de mennesker, der arbejder i filmbranchen, i løbet af sommeren ville have mulighed for at tage stilling til dette forslag og henvende sig til partierne med deres stillingtagen og deres ideer. Det kan jeg se næppe kan blive tilfældet nu, og det beklager jeg. Jeg synes, det havde været rimeligt, om man var nået frem til et eller andet virkeligt fælles forslag, inden det gik gennem regeringen.

Formanden:

Fru Connie Hedegaard for en kort bemærkning. Derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Socialdemokratiets fantasi ud i det kulturpolitiske rækker jo sjældent langt. Hvis der skal produceres flere film, må der være mere offentlig støtte. Sådan er det bare set ud fra en socialdemokratisk hjerne, og det er der jo ikke rigtig noget at gøre ved.

Det, vi har ønsket, er også at få flere private penge kanaliseret ind, og når jeg siger anparter, så er det faktisk ikke bare for, at der skal være nogle skattelettelse til nogle væmmelige erhvervsfolk et eller andet sted, men så er det, fordi vi mener, at det er alternativet til f.eks. at få finansieret nogle tegnefilm, hvor der er 80, 90 eller 100 pct. i offentlig støtte. Hvorfor ikke, når der står nogle mennesker, som vil vove noget privat kapital, sige: lad dem dog tage chancen, selv om de så også får et skattefradrag i den anden en-